

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ ΟΛΙΚΩΝ ΑΡΝΗΤΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ «ΡΑΒΑΣΑΚΙΑ»

Από τον Οκτώβρη του 2016, οι στρατολογικές υπηρεσίες του ελληνικού κράτους έχουν επιδοθεί σε μαζικές αποστολές «ενημερωτικών σημειωμάτων» προς τους ανυπότακτους του ελληνικού στρατού. Τα εν λόγω μηνύματα αποστέλλονται είτε μέσω ταχυδρομείου ή μέσω e-mail (ακόμα και σε όσους ποτέ δεν έχουν δηλώσει την ηλεκτρονική τους διεύθυνση σε κανέναν στρατιωτικό μηχανισμό, υπηρεσία κ.ο.κ.) και γνωστοποιούν στους παραλήπτες ότι «όλες οι ποινικές και διοικητικές κυρώσεις που εκκρεμούν εις βάρος τους θα αρθούν», εφόσον εκείνοι «υπαχθούν» στις διατάξεις περί ρύθμισης της ανυποταξίας. Οι εν λόγω διατάξεις ορίζουν ότι για κάθε ανυπότακτο που θα καταταχθεί για την εκπλήρωση της στρατιωτικής θητείας ή ρυθμίσει με νόμιμο τρόπο την ανυποταξία του μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του 2017: α) θα εξαιρούνται όλες οι κλητεύσεις που του έχουν ήδη σταλθεί, β) θα εξαλειφθεί το αξιόποινο της ανυποταξίας του και γ) θα παραγραφούν και θα αρθούν στο σύνολό τους οι ποινικές συνέπειες και θα διαγραφούν οι διοικητικές συνέπειες (με ονομαστική αναφορά στα πρόστιμα έναντι οποιασδήποτε άλλης «συνέπειας»).

Προφανώς, ως ολικοί αρνητές στράτευσης αποτελούμε μία ελάχιστη υποομάδα μεταξύ των δεκάδων χιλιάδων ανυπότακτων παραληπτών του εν λόγω σημειώματος, με ιδιαίτερη όμως σημασία μιας και η άρνησή μας απέναντι στη στρατιωτική θητεία -μαζί με τα αναπόσπαστα περιεχόμενά της- είναι μια δημόσια και ανοιχτή στάση ζωής και πολιτική τοποθέτηση για την ατομική και κοινωνική χειραφέτηση και ως τέτοια συγκρούεται με τους θεσμούς της κρατικής βίας και εξουσίας. Ως τέτοια, εξάλλου, αντιμετωπίζεται και από τη στρατιωτική καταστολή, που με μεθοδικές κινήσεις επιχειρεί να την απονοηματοδοτήσει, να την αποδυναμώσει και να την αφομοιώσει, άλλοτε με το μαστίγιο και άλλοτε με το καρότο.

Σε πείσμα των καιρών καθώς και όλων των θεσμικών διαμεσολαβήσεων που καθορίζονται από τη νεοφιλελεύθερη real politik της κυβερνώσας αριστεράς, καθώς επίσης και από τα σοσιαλδημοκρατικά φληναφήματα περί «ενδοσυστημικών αγώνων» και «αλλαγών» -που άλλωστε μόνη έγνοια έχουν τη χειραγώγηση των κοινωνικών αντιστάσεων υπέρ της κυριαρχίας- εξακολουθούμε να αναγνωρίζουμε ότι το καθεστώς έκτακτης ανάγκης που έχει επιβληθεί εδώ και 7 χρόνια διαποτίζεται από συνέχεια και συνέπεια, όπως άλλωστε και το ίδιο το κράτος. Σε ό,τι αφορά δε τη στρατιωτική καταστολή της ανυποταξίας και των ολικών αρνητών στράτευσης, το νέο αυτό «πακέτο προσφορών» του ελληνικού στρατού -ως μια ασθμαίνουσα ένδειξη ενός

αριστερόφρονα προοδευτισμού και εκδημοκρατισμού- δεν αποσκοπεί σε τίποτα άλλο πέρα από την ολοκλήρωση ενός κύκλου διώξεων και αφομοίωσης επτά ετών, για τη μετάβαση του κρατικού милитарισμού, καθώς επίσης και της στρατιωτικής καταστολής, σε ακόμα πιο οξυμένα και αναβαθμισμένα πεδία. Το ίδιο λοιπόν σύστημα από το 2011 κοστολόγησε τις ζωές μας και τις αρνήσεις μας με 6.000 ευρώ ανά κλήτευση, τοκίζόμενο ανά μήνα (νόμος Βενιζέλου και υπουργική απόφαση Βενιζέλου-Παπακωνσταντίνου) και μετέπειτα (2012-2015) επιδόθηκε σε μια σειρά κατασταλτικών τακτικών εκδικητικότητας και φθοράς (απαντωτά πρόστιμα και στρατιωτικές διώξεις, αστυνομικοί τραμπουκισμοί σε γειτονίες και σπίτια ολικών αρνητών και ανυπότακτων, ξαφνικές συλλήψεις και αυτόφωρες διαδικασίες, κρατητήρια και μεταγωγές ανά την επικράτεια). Σήμερα, έρχεται με μέτρα προσωρινής άρσης των ποινικών διώξεων να κεφαλαιοποιήσει την καταστολή των προηγούμενων ετών, να επικυρώσει το μέτρο της επιβολής του προστίμου των 6.000 ευρώ και των εφ' όρου ζωής συνεπειών του (προσαυξήσεις, χρέη, κατασχέσεις ή δεσμεύσεις τραπεζικών λογαριασμών) και ταυτόχρονα να αποπειραθεί να εξαγοράσει τις αρνήσεις και τις συνειδήσεις μας.

Στην ίδια κατεύθυνση εξάλλου, η οικονομική καταστολή της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ όχι μόνο δεν έχει υποσταλεί αλλά απεναντίας βαθιάει και μονιμοποιείται. Άλλωστε, δια στόματος του ίδιου του πρωθυπουργού, το διοικητικό πρόστιμο των 6.000 ευρώ αποτελεί θέσφατο και το μόνο που «εξορθολογίζεται» είναι η επαναλαμβανόμενη επιβολή του στον όποιον ανυπότακτο, αποδεικνύοντας έμπρακτα τη συνέχεια της κρατικής καταστολής ενάντια στην ανυποταξία.

Ιούνιος 2017

Επιπλέον, το τελευταίο διάστημα έχουν επιβληθεί σε πολλούς ολικούς αρνητές στράτευσης μέτρα δέσμευσης των προσωπικών τραπεζικών λογαριασμών, κατασχέσεων μισθοδοσιών ή επιστροφής φόρων, καθώς αρνούμαστε την αποπληρωμή του προστίμου που έχει επιβληθεί στα φορολογικά μας μητρώα όπως και το οποιοδήποτε «χρέος» μας προς το έθνος και τον στρατό. Οι δεσμεύσεις λογαριασμών (ακόμα και λογαριασμών μισθοδοσίας), καθώς και οι κατασχέσεις περιουσιακών στοιχείων αποτελούν πλέον καθημερινή πρακτική που δοκιμάζεται αφειδώς από τα κρατικά επιτελεία, ορίζοντας μια σύγχρονη μορφή ατομικής «εκτέλεσης», μια «καινοτομία» μαζικού ψηφιακού ελέγχου, πειθάρχησης και επιστημονικοποίησης της καταστολής, που πολλές φορές υπερβαίνει μέχρι και τα ίδια τους τα έννομα «δημοκρατικά αγαθά». Μία ακόμα περίπτωση βιοπολιτικής διαχείρισης, η οποία αθροίζεται σε μια σειρά αντίστοιχων κρατικών πρακτικών τα τελευταία χρόνια. Και αν η πρακτική αυτή για τον τεράστιο αριθμό των «οφειλετών» αποτελεί μια διάχυτη μορφή εισπρακτικής επιβολής και οικονομικής ομηρίας εφ' όρου ζωής, για τους ανυπότακτους και τους ολικούς αρνητές στράτευσης αποτελεί ευθεία κατασταλτική και τιμωρική τακτική που εμφορείται από πολιτικούς λόγους.

Την ίδια στιγμή, το κράτος δια μέσω του ίδιου του πρωθυπουργού αλλά και των μιλιταριστών συνεργατών του, επιχειρεί να νοηματοδοτήσει τον καταναγκαστικό θεσμό της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας, με όρους ατομικού και εθνικού οφέλους. Ο βούρκος του νεο-πατριωτισμού του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ προσπαθεί να πλασάρει την ελληνική πολεμική μηχανή και τη θητεία σε αυτήν ως μια μηχανή κοινωνικής αρωγής, έναν χακί ΟΑΕΔ, μια στρατιωτική δομή παροχής κοινωνικής περίθαλψης, μια κατασκευαστική εταιρεία οδοποιίας με ερπύστριες, μια πολεμική επιστημονική ακαδημία κ.ο.κ. Επιχειρούν έτσι εκ νέου την κοινωνική νομιμοποίηση του στρατού, που από την εποχή της χούντας έως και τις δεκαετίες μετά τη «μεταπολίτευση», είχε απολέσει την όποια «δημοτικότητα» του, καθώς η ιστορική και βαθύτατα κατασταλτική λειτουργία του εντός της ελληνικής επικράτειας, τον είχε ταυτίσει με οτιδήποτε άλλο πέρα από τις «κοινωνικές ανάγκες». Όμως, πέρα από την ανάγκη του συστήματος να βρει τρόπους να επανακτήσει κοινωνικά την εμπιστοσύνη που έχει απωλέσει, στο στόχαστρο αυτών των ευφάνταστων εξαγγελιών για «ωφέλιμη θητεία» βρίσκεται η ταυτόχρονη προσπάθεια του συστήματος να «τελειώνει» με όσους αρνούνται κάθε μορφή στρατιωτικής θητείας, όσους δεν αντιλαμβάνονται το κράτος, τα έθνη και τους στρατούς ως προϋπόθεση της κοινωνικής ζωής και οργάνωσης.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΔΙΧΩΣ ΚΡΑΤΗ, ΕΘΝΗ, ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ.

Οι ολικοί αρνητές στράτευσης:

Φώτης Ιωακείμης, Σπύρος Καλούδης, Αλέξανδρος Καρακώστας, Κώστας Μαλακάσης, Δημήτρης Νιώτης, Ζαχαρίας Ουσουλιτζόγλου, Λάζαρος Πετράκης

Πέραν της χιλιοπαιγμένης χυδαιότητας του στρατιωτικού μηχανισμού απέναντι σε όσους τον αμφισβητούν ανοιχτά, η κίνηση των στρατιωτικών επιτελείων να μας δώσει μια «δεύτερη ευκαιρία» να ενταχθούμε στην πολεμική μηχανή, δεν θα μπορούσε παρά να αναδείξει το ευρύτερο περιβάλλον στρατιωτικοποίησης και πολεμικών προετοιμασιών. Το ίδιο κράτος και ο ίδιος στρατιωτικός μηχανισμός εξαιρούν, δολοφονούν και φυλακίζουν δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες/μετανάστες κάθε ηλικίας μέσα σε άθλια στρατόπεδα, σε κέντρα κράτησης-κολαστήρια καθώς και σε ζώνες αυστηρού αποκλεισμού τους από την υπόλοιπη κοινωνία, σε ένα εξόφθαλμα ρατσιστικό πρότυπο κοινωνικής οργάνωσης. Συνάμα, οργανώνουν και διεξάγουν από κοινού με σύμμαχα κράτη τους πολέμους, οι οποίοι ρημάζουν διάφορες περιοχές της Ασίας και της Αφρικής, ξεριζώνοντας συγχρόνως τους ντόπιους πληθυσμούς τους. Σκόπιμα και αμοιβαία οξύνουν τους διακρατικούς ανταγωνισμούς και τους εθνικισμούς είτε στα Βαλκάνια ή στις «ελληνοτουρκικές ισορροπίες». Διαχέουν όλο και πιο εντατικά τον ελληνικό σωβινισμό είτε μέσω ενός αριστερού πατριωτισμού ή μέσω μιας εκφασισμένης ρητορείας για ισχυρό έθνος-κράτος. Προαναγγείλουν «θερμά» και άλλα εμπόλεμα επεισόδια στα σύνορα. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο καλούν (και ταυτόχρονα προειδοποιούν) τους ανυπότακτους της επικράτειας (οι οποίοι εντάσσονται στην κατηγορία του «εσωτερικού εχθρού»), να υπακούσουν στις στρατιωτικές επιταγές ή να αφομοιωθούν μέσα από θεσμικές διόδους, μόνο και μόνο για να οργανώσουν ακόμα πιο επιθετικά την καταστολή τους με την λήξη της «διορίας» της 31ης Δεκεμβρίου 2017. Μια διορία που υποστυλώνει το ιδεολογικό και επιχειρησιακό σκέλος της επερχόμενης καταστολής ενάντια σε όσους δεν ενδώσουν στα στρατιωτικά «ραβασάκια».

Η στάση μας απέναντι στις παλιές και νέες κυριαρχικές και στρατιωτικές μεθοδεύσεις θα συνεχίσει πάνω στους συλλογικούς δρόμους που έχουν ήδη ανοιχτεί. Μακριά από κάθε λογική ηρωισμού, ως κομμάτι των αυτοοργανωμένων και ακηδεμόνευτων κοινωνικών αντιστάσεων ενάντια στην εξουσία, την καταπίεση και την καταστολή, αρνούμαστε κάθε συνδιαλλαγή με τον στρατιωτικό μηχανισμό και κάθε του φορέα, είτε αυτός έρχεται με την κατασταλτική βία ή με τις «χάντρες» της όποιας συνθηκολόγησης, η οποία δεν θα σημάνει τίποτα άλλο από την ολοκληρωτική μας αφομοίωση στους μιλιταριστικούς σχεδιασμούς των κρατών και του καπιταλισμού. Όσο τα κράτη και οι στρατοί στρώνουν το έδαφος του πολέμου, του εθνικισμού και της καταστολής, τόσο η αντίσταση και η χειραφέτησή μας να απλώνονται σε κάθε πλατεία και κάθε γειτονιά.

ΣΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ LINK, ΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΟΛΙΚΗΣ ΑΡΝΗΣΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΩΝ:

[Συλλογική δήλωση ολικής άρνησης στράτευσης / Δεκέμβριος 2012](#)

[Δήλωση ολικής άρνησης στράτευσης / Νοέμβριος 2015](#)

[Συλλογική δήλωση ολικής άρνησης στράτευσης / Απρίλιος 2017](#)